

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Cobzac Elena și Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului Druța Piotr, prin care solicită casarea sentinței judecătorești Chișinău sediul Rîșcani din 16 octombrie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Druța Piotr Xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat în mun. Xxxxx, or. Xxxxx, str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 00.04.2016 – 16.10.2017 (prima instanță);
2. 07.11.2017 – 14.02.2018 (instanța de apel);
3. 21.03.2019 – 29.05.2019 (instanța de recurs).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorești Chișinău, sediul Rîșcani din 16 octombrie 2017, Druța Piotr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.3 lit.b), e), f) Codul penal și, în baza acestei Legi, i s-a stabilit pedeapsa de 3 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor lor, precum și a medicamentelor ce au circuit restrâns pe un termen de 4 ani.

Conform art.84 alin.4) Codul penal, în termenul pedepsei s-a inclus durata pedepsei executate parțial în baza sentinței judecătorești Rîșcani mun. Chișinău din 27 iunie 2016 și sentinței judecătorești Dubăsari din 28 iunie 2016, stabilindu-i lui Druța Piotr pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor lor, precum și a medicamentelor ce au circuit restrâns pe un termen de 5 (cinci) ani.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Druța Piotr, urmărind premeditat scopul păstrării și transmiterii ilegale a substanțelor narcotice deținuților Penitenciarului nr.4 - Cricova, acționând intenționat, în complicitate și de comun acord cu Tiseev Alexandr, au pregătit din timp pentru a fi aruncat la distanță, un pachet din polietilenă de culoare albă, pe care l-au înfășurat cu bandă adezivă incoloră, în interiorul căruia au plasat o masă vegetală uscată și mărunțită de culoare

verde-cafenie, care potrivit raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-1 11 din 21.01.2016 reprezintă marihuană, cu masa de 43,31 grame, pe care l-au transportat în or. Xxxxx, str. Xxxxx, mun. Xxxxx, păstrându-l până la 10.12.2015, orele 22:40, când Tiseev Alexandr, intenționând să arunce pachetul respectiv cu substanța narcotică nominalizată peste edificiile de pază ale Penitenciarului nr.4, iar Druța Piotr supraveghea să nu fie observați, au fost depistați și stopați de către colaboratorii Penitenciarului nr.4, curmând astfel transmiterea substanțelor narcotice nominalizate deținuților Penitenciarului nr.4.

Acțiunile inculpatului Druța Piotr au fost calificate în baza art.217/1 alin.3 lit. b), e), f) Codul penal, după semnele - păstrarea și transportarea drogurilor, săvârșite în scop de înstrăinare, de două persoane, pe teritoriul penitenciarelor, în proporții mari.

3. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de către avocatul Barbacar Anatolie, în interesele inculpatului Druța Piotr, în termeni legali, solicitând admiterea apelului și rejudecarea cauzei, casarea sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Rîșcani) din 16 octombrie 2017 și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care Druța Piotr, să fie achitat.

3.1 În motivarea cerințelor sale avocatul a invocat că, faptele expuse de către procuror în ordonanța de punere sub învinuire nu corespund realității, iar în acțiunile lui Druța Piotr lipsește fapta incriminată, înstrăinarea ilegală de plante care conțin droguri sau etnobotanice sau analogii acestora reprezintă orice acțiune în urma căreia posesor al substanțelor respective devine o altă persoană (vânzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut etc.). Înstrăinarea ilegală de droguri, etnobotanice sau analogii acestora se consideră infracțiune consumată în momentul primirii acestor substanțe de către o altă persoană. De asemenea s-a făcut referire la Decizia Curții Supreme de Justiție nr.1ra-807/2015 în acest sens indicând paragrafe din prezenta Decizie. De asemenea a invocat art.6 CEDO, dreptul la un proces echitabil, ar însemna dreptul petiționarului de a se bucura de o audiere publică corectă și dreptul acesteia de a nu fi discriminat atât în cursul examinării cauzei, precum și prin actul judecătoresc pronunțat. Din momentul în care instanța de judecată, în cauze analogice au dat hotărâri diferite, condamnarea lui Druța Piotr în coraport cu ceilalți învinuiți/inculpați, acesta este supus discriminării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2018 a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului Barbacar Anatolie în interesele inculpatului Druța Piotr și menținută sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 octombrie 2017.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Druța Piotr a săvârșit infracțiunea imputată lui.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și anume prin: - declarațiile martorului Sîrbu Gheorghe (f.d.139); - declarațiile martorului Stepan Radu (f.d.127); - declarațiile martorului Panfil Grigore (f.d.128);

- procesul - verbal de cercetare la fața locului din 11.12.2015, potrivit căruia, a fost cercetată porțiunea de teren adiacentă blocului administrativ al Penitenciarului nr. 4 - Cricova, unde a fost aruncat obiectul de formă sferică și ulterior ridicat, în interiorul căruia se afla o substanță necunoscută (f.d.10-13); - procesul - verbal de ridicare din 10.12.2015, prin care au fost ridicate de la cet. Tiseev Alexandr, o seringă de 2 ml și o seringă de 1 ml (f.d.15-16); - raportul de constatare tehnico-științifică nr. 11620 din 24.12.2015, potrivit căruia, masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde-cafenie, ridicată la data de 10.12.2015, de pe str. Xxxxx or. Xxxxx, mun. Chișinău, în apropierea Penitenciarului nr. 4, reprezintă marihuană, care se atribuie la substanțele narcotice; - raportul de expertiză chimică nr.34/12/1-R-1 11 din 21.01.2016, potrivit căruia, masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde-cafenie, ridicată la data de 10.12.2015, de pe str.Xxxxx or.Xxxxx, mun. Chișinău, în apropierea Penitenciarului nr.4, reprezintă marihuană, care se atribuie la substanțele narcotice, cantitatea de 43.31 grame. Pe suprafața interioară a seringilor de unică folosință cu capacitățile de 1 ml și 2 ml, ridicate din același loc, substanțe narcotice, psihotrope sau precursori ai acestora nu s-au depistat (f.d.45).

Astfel, analizând declarațiile martorilor Sîrbu Gheorghe, Stepan Radu, Panfil Grigore, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.12.2015, procesul - verbal de ridicare din 10.12.2015, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 11620 din 24.12.2015, raportul de expertiză chimică nr.34/12/1-R-1 11 din 21.01.2016 și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, instanța de apel a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului Druța Piotr în comiterea infracțiunii imputate și care combat argumentele declarate de către inculpat și avocatul său.

Instanța de apel a conchis că, declarațiile inculpatului Druța Piotr, care nu-și recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, sunt declarații ce nu corespund adevărului, depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală și se combat prin probele analizate și apreciate mai sus, prin prisma prevederilor art.101 Codul de procedură penală.

În ce privește argumentele invocate de avocatul inculpatului în apel, instanța de apel a reiterat că martorii sus-menționați au declarat că Tiseev Alexandru și Druța Piotr, aveau un comportament suspect, care se manifesta prin acțiuni de precauție. Simpla invocare de inculpat precum că a fost o coincidență nu poate combate toată gama de probe care indubitabil dovedește vinovăția lui Druța Piotr. Declarațiile martorului Tiseev Alexandru date în instanța de apel nu pot fi luate în considerație, fiind apreciate critic. Acest martor a recunoscut că a comis infracțiunea împreună cu inculpatul Druța Piotr (în procesul penal în privința sa), dînd declarații sub jurămînt, fiind preîntîmpinat de răspundere, iar, în cadrul procesului penal în privința lui Druța Piotr (în instanța de apel), recunoaște că a comis infracțiunea de unul singur, Druța Piotr fiind întîmplător lângă instituția penitenciară. Un astfel de martor nu este credibil. Aceste declarații urmează a fi apreciate critic deoarece ele se contrapun și efectiv nu pot fi puse la baza unei achitări.

Referitor la pedeapsă, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art.7, 75 Codul penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de

circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Conform art.16 alin.4 Codul penal, infracțiunea săvârșită de către Druța Piotr, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave. Circumstanțe atenuante art.76 Codul penal, nu au fost stabilite. Iar circumstanță agravantă cu referire la art.77 Codul penal, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare.

Astfel, Colegiul a considerat că instanța de fond corect a conchis că inculpatul Druța Piotr trebuie să poarte răspundere penală pentru fapta săvârșită în condițiile sus- indicate și că îndreptarea și reeducarea lui este posibilă doar cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare. Pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217/1 alin.3 lit. b), e), f) Codul penal corect i-a aplicat pedeapsa în mărime de 3 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor lor, precum și a medicamentelor ce au circuit restrâns pe un termen de 4 ani, de asemenea fiind aplicabile și prevederile art.84 alin.4 Codul penal, în termenul pedepsei incluzându-se durata pedepsei executate parțial în baza sentinței judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 27.06.2016 și a sentinței judecătorei Dubăsari din 28.06.2016, stabilindu-i lui Druța Piotr pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor lor, precum și a medicamentelor ce au circuit restrâns pe un termen de 5 (cinci) ani.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar* de către avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului Druța Piotr, indicând ca temei de casare a deciziei pct. 6, 8 și 16 alin.1) art.427 Cod procedură penală, prin care solicită admiterea recursului, casarea sentinței judecătorei Chișinău sediul Rîșcani din data de 16 octombrie 2017, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2018, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Druța Piotr, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217/1 alin. (3) lit. b), e), f) Cod penal.

În motivarea recursului avocatul a indicat că, la examinarea cauzei în instanța de apel a fost încălcată și procedura de judecare a apelului.

Faptele expuse de către procuror în ordonanța de punere sub învinuire nu corespund realității, iar în acțiunile lui Druța Piotr lipsește fapta incriminată.

Pentru existența infracțiunii prevăzute de art. 217/1 Cod penal, drogurile urmau să fi ajuns în posesia unei alte persoane, acțiune care în cazul în speță nu a fost realizată, fiind indicat faptul că obiectul de formă sferică a fost găsit în imediata apropiere a lui Druța Piotr și Tiseev Alexandr.

La fel, nu pot fi reținute argumentele instanței de fond precum că prin sentința judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 25.05.2016, Tiseev Alexandr a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217/1 alin. (3) lit. b), e), f) Cod penal, or, Tiseev Alexandr nu a fost audiat în cauza penală de învinuire a lui Druța Piotr, acestuia fiind încălcat dreptul la apărare, dreptul de a adresa întrebări acestuia.

Oportun este de menționat faptul că în cadrul ședinței de judecată nu au fost examinate corpurile delictelor.

Indică recurentul că, în caz analogic, s-a expus deja Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție (dosarul nr.1ra-807/2015), reținând următoarele: „că infracțiunea prevăzută la art.217/1 alin.(3) lit.e) Cod penal este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul primirii substanței narcotice de către o altă persoană”, iar expunerile instanței de apel în pct. 15 al deciziei sunt vădit abstracte.

Astfel, norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție

Din momentul în care instanța de judecată, în cauze analogice au dat hotărâri diferite, condamnarea lui Druța Piotr în coraport cu ceilalți învinuiți/inculpați, acesta este supus discriminării. În astfel de situații CEDO a apreciat că practica judiciară neunitară este contrară principiului siguranței publice, care este implicită în ansamblul articolelor Convenției și constituie unul din elementele fundamentale ale statului de drept.

Relatează avocatul că, rezultînd din materialele dosarului nu se relevă probe pertinente, verosimile și plauzibile în vederea elucidării actului de învinuire formulat în privința lui Druța Piotr, iar, potrivit art.8 alin.(2) Cod de procedură penală, învinuitul nu este obligat să-și dovedească nevinovăția sa.

Procurorul nu indică concret circumstanțele comiterii pretensei infracțiuni incriminate lui Druța Piotr, dar se limitează la o deducție personală, abstractă, imprecisă.

Prin neîntreprinderea tuturor măsurilor prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția circumstanțele care-l dezvinovățesc pe Druța Piotr, acestuia îi sunt încălcate drepturile sale la un proces echitabil, prevăzut inclusiv de art.6 CEDO.

Invocă apărarea că, atît instanța de fond cît și instanța de apel nu au luat în considerație faptul că „probele” prezentate de către acuzare sunt contradictorii.

Astfel, acuzarea nu a prezentat careva probe, acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată, în sensul probării învinuirii lui Druța Piotr, ordonanța de punere sub învinuire este ilegală și abstractă - acțiunile învinuitului nefiind individualizate de către procuror, învinuirea este expusă în mod neclar și abstract.

În concluzie indică recurentul că, vinovăția lui Druța Piotr nu a fost confirmată prin cumulul de probe prezentate de către procuror și cercetate în instanța de judecată.

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului Druța Piotr, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că, criticile formulate de autorul recursului în partea enunțată, nu sînt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegale, or, reaprecierea probelor, soluție propusă, nu se încadrează în acest caz în prevederile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Deci, criticile formulate de recurent, nu conțin indicii erorilor de drept și, respectiv, nu sunt motivate sub aspectul hotărârii contestate, ca fiind ilegală.

În atare circumstanță, se constată că aceasta contestație referitor la aprecierea probelor nu conține argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în această cauză penală

cerințe obligatorii, și care fiind stipulate în dispoziția art.430 pct.5) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursurilor în sensul art.427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, acuzarea consideră că, instanța de apel în strictă conformitate cu prevederile art.100-101 Cod de procedură penală, a dat apreciere întregului sistem de probe, corespunzător just a ajuns la concluzia menținerii sentinței instanței de fond de condamnare a lui Druța Piotr în baza art.217/1 alin.(3) lit.b),e),f) Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit textului recursului se invocă, ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.1) pct.6) Cod procedură penală, susținând, că decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, pct.8) când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, pct.16) norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

7.1. Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent, prin prisma pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal constată că, temeiul menționat nu și-a găsit confirmare, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414, 415, 417 alin.8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivelor pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Se reține, că instanța de apel, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Colegiul constată că temeiul la care se referă autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că probele administrate au fost analizate obiectiv și a fost dat răspuns la toate argumentele apărării expuse în apel.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Druța Piotr privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.3) lit.b), e), f) Cod penal să fie întemeiată și legală.

La concluzia enunțată instanța de apel a ajuns, în rezultatul cercetării probelor, descrise în pct.4.1 al prezentei decizii, care au fost apreciate conform art.101 Cod procedură penală, iar careva temei de a considera că concluzia instanței de apel este eronată la caz lipsește.

Astfel, instanța de apel, corect și-a întemeiat soluția de condamnare pe baza probelor cercetate, apreciind just declarațiile inculpatului, declarațiile martorilor Sîrbu Gheorghe, Stepan Radu, Panfil Grigore, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.12.2015, procesul-verbal de ridicare din 10.12.2015, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 11620 din 24.12.2015, raportul de expertiză chimică nr. 34/12/1-R-11 din 21.01.2016 și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, Colegiul penal constată că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului Druța Piotr în comiterea infracțiunii imputate și care combat argumentele declarate de către apărător privind achitarea inculpatului, iar faptul că inculpatul *nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii încriminate* se consideră ca tendința ultimului să prezinte o stare de fapt nereală și neplauzibilă, care să-i atenueze răspunderea penală, deoarece aceste declarații se combat prin cumulul de probe administrate la urmărirea penală, care în rezultatul cercetării lor, fiind apreciate conform art.101 Cod procedură penală.

Instanța de recurs, fiind solidară cu concluziile instanței de apel, reține, că martorii sus-menționați au declarat că ambii, Tiseev Alexandru și Druța Piotr, aveau un comportament suspect, care se manifesta prin acțiuni de precauție. Simpla invocare de inculpat precum că a fost o coincidență nu poate combate toată gama de probe care indubitabil dovedește vinovăția lui Druța Piotr, toate dubiile invocate de apărare referitor la vinovăția acestuia au fost înlăturate, iar poziția și argumentele acestuia, privind neimplicarea sa în comiterea infracțiunii, au fost combătute prin cumulul de probe cercetate în cadrul ședinței primei instanțe, verificate în apel.

La fel, instanța de recurs ordinar reține și personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere, anterior fiind consumator de droguri, fiind condamnat pe păstrarea drogurilor – art. 217 alin. (2) Cod penal, precedente penale stinse.

Mai mult ca atât, referitor la motivele invocate în cererea de recurs, Colegiul penal menționează că, decizia instanței de apel este una argumentată inclusiv în raport cu cererea de apel a apărării (f.d.179-186, Vol.I), care sunt identice cu argumentele recursului declarat, totodată instanța de recurs consideră că, repronunțarea asupra argumentelor recursului nu poate duce la casarea deciziei contestate, or potrivit practicii CEDO (*Coroi vs R.Moldova*, 15.03.2011), Curtea a specificat că, ,, (...) este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și

doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 CEDO”.

7.2 Cu referire la temeiul de casare a deciziei instanței de apel prevăzut art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii Colegiul penal conchide că, raportând respectiva normă la situația în cauză, acest temei nu și-a găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent. Or, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești. Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Druța Piotr, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurenților invocate în recurs, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Colegiul penal constată, că instanța de apel, respectând prevederile legislației în vigoare, a supus unei verificări minuțioase, sub toate aspectele, probele prezentate de părți și anume declarațiile martorilor precum și actele cauzei, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, ce nu trezesc careva dubii și care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii în baza art. 217¹ alin. 3) lit. b), e), f) Cod penal a fost dovedită integral.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia de facto nu este de acord cu condamnarea inculpatului în baza art.217¹ alin.(3) lit. b), e) f) Cod penal, considerînd că în acțiunile inculpatului lipsește fapta încriminată, adică păstrarea și transportarea drogurilor, săvârșite în scop de înstrăinare, de două persoane, pe teritoriul penitenciarelor, în proporții mari, deoarece nu a fost dovedit scopul înstrăinării.

În sensul celor invocate, instanța de recurs într-o înlăturare oricăror dubii apărute la dilema prezenței sau lipsei scopului înstrăinării substanțelor narcotice în acțiunile inculpatului, reținînd cele menționate în doctrina judiciar națională, va evidenția următoarele:

Înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice reprezintă orice acțiune în urma căreia posesor al substanțelor respective devine o altă persoană (vînzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut etc.). Infracțiunea se consideră consumată în momentul primirii acestor substanțe de către o altă persoană.

Scopul înstrăinării este prezent atunci când făptuitorul urmărește transmiterea substanțelor vizate în posesia unei alte persoane. Nu are importanță dacă, prin comiterea faptei, subiectul a urmărit realizarea unui interes material.

Despre prezența scopului de înstrăinare pot mărturisi, în prezența unor temeieri suficiente: procurarea, prepararea, păstrarea sau transportarea substanțelor narcotice de către o persoană care nu le consumă, cantitatea mare de substanțe narcotice, amplasarea acestor substanțe în recipiente care facilitează înstrăinarea, existența unei înțelegeri cu cei care urmează să procure astfel de substanțe, etc.

Raportînd cele indicate la speța în cauză, Colegiul penal consideră că instanțele de fond s-au expus corect asupra probelor menționate, elucidînd faptele importante pentru soluționarea justă a cauzei date, ca urmare fiind întemeiată soluția primei instanțe menținută de instanța de apel, și anume fiind prezent scopul înstrăinării substanțelor narcotice, anume prin aruncarea acestora peste edificiile de pază ale Penitenciarului nr.4 - Cricova. Astfel, scopul înstrăinării a existat, fiind dovedit, doar că acțiunea de înstrăinare a fost curmată către colaboratorii Penitenciarului nr.4.

Reieșind din acestea, Colegiului penal constată că instanțele de fond corect au evidențiat și constatat că inculpatul păstrînd ilegal substanța narcotică ambalată într-un pachet din polietilenă de culoare albă, pe care l-a înfășurat cu bandă adezivă incoloră, de fapt urmărea scopul transmiterii ilegale a acesteia, prin aruncarea pachetului respectiv peste edificiile de pază ale Penitenciarului nr.4 – Cricova.

Argumentul avocatului că *„pentru existența infracțiunii prevăzute de art.217/1 Cod penal, drogurile urmau să fi ajuns în posesia unei alte persoane, acțiune care în cazul în speță nu a fost realizată, fiind indicat faptul că obiectul de formă sferică a fost găsit în imediata apropiere a lui Druța Piotr și Tiseev Alexandr”* nu poate fi reținut or, potrivit declarațiilor martorilor Sîrbu Gheorghe, Stepan Radu, Panfil Grigore care au declarat că *„în timp ce se apropia de aceștia, persoanele au fost întrebate cu ce scop se află pe acel segment, la care una din persoane a aruncat din buzunar un obiect de formă sferică,”* fiind stopată aruncarea acestor substanțe narcotice peste edificiile de pază ale Penitenciarului nr.4 - Cricova. Or, acțiunile inculpatului sunt încadrate în baza art.217/1 alin.3 lit. b), e), f) Cod penal, după semnele - păstrarea și transportarea drogurilor, săvârșite în scop de înstrăinare, de două persoane, pe teritoriul penitenciarelor, în proporții mari, dar nu înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că, *Tiseev Alexandr nu a fost audiat în cauza penală de învinuire a lui Druța Piotr, lui Druța Piotr fiindu-i încălcat dreptul la apărare, dreptul de a adresa întrebări acestuia.”* Or, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată, fiind audiat, martorul Tiseev, în instanța de apel, inculpatul nu i-a adresat acestuia nici o întrebare, nefiindu-i îngădit acest drept, și nu poate combate toată gama de probe administrate la cauza penală și descrise în pct. 4.1 al prezentei decizii care indubitabil dovedesc vinovăția lui Druța Piotr în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. 3) lit. b), e), f) Cod penal.

7.3 Referirea recurentului la temeiul prevăzut în art.427 alin.(1) pct.16) Cod de procedură penală, nu poate fi reținută, deoarece acest temei poate fi invocat atunci când norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție în cauze similare. Acest temei este îndreptat spre unificarea practicii judiciare, iar la invocarea

temeiului respectiv de drept, sarcina probațiunii îi revine recurentului, care prin exemple elocvente cu referire la cauze concrete, trebuie să demonstreze faptul că instanța de recurs în cauze similare, anterior a adoptat soluții contradictorii cu cele reținute în speța în cauză.

Astfel, Colegiul penal reține că cauza penală, la care a făcut referire recurentul în recurs - nr.1ra-807/2015, nu are aplicabilitate speței în cauză, or, circumstanțele cauzei nu sînt similare speței date.

La caz, au fost administrate probe pertinente și concludente, obținute în procesul urmăririi penale și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atît și ale acuzării în baza cărora a fost confirmată vina inculpatului Druța Piotr pentru păstrarea și transportarea drogurilor, săvîrșite în scop de înstrăinare, de două persoane, pe teritoriul penitenciarelor, în proporții mari.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referire avocatul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului Druța Piotr.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului Druța Piotr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe ***Druța Piotr Xxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 iunie 2019**.

Președinte

Judecători

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Boico Victor